

¹खट्-खड्-खषौ-खषः ; — चिखषिषितः, — चाखषितः-तवान् ;
 खषितम्-तः, खाषितः, चिखषिषितः, चाखषितः-तवान् ;
 खषः, ²सुरकाषिखाषी^A, खाषः, चिखषिषुः, चाखषः ;
 खषितव्यम्, खाषयितव्यम्, चिखषिषितव्यम्, चाखषितव्यम् ;
 खषणीयम्, खाषणीयम्, चिखषिषणीयम्, चाखषणीयम् ;
 खाष्यम्, खाष्यम्, चिखषिष्यम्, चाखष्यम् ;
 ईषत्खषः-दुष्वखषः-सुखषः ; — — —
 खष्यमाणः, खाष्यमाणः, चिखषिष्यमाणः, चाखष्यमाणः ;
 खाषः, खाषः, चिखषिषः, चाखषः ;
 खषितुम्, खाषयितुम्, चिखषिषितुम्, चाखषितुम् ;
 खष्टिः, खाषणा, चिखषिषा, चाखषा ;
 खषणम्, खाषणम्, चिखषिषणम्, चाखषणम् ;
 खषित्वा, खाषयित्वा, चिखषिषित्वा, चाखषित्वा ;
 विखष्य, विखाष्य, विचिखषिष्य, प्रचाखष्य ;
 खाषम् २, } खाषम् २, } चिखषिषम् २, } चाखषम् २ ; }
 खषित्वा २, } खाषयित्वा २, } चिखषिषित्वा २, } चाखषित्वा २. }

(347) “खाद भक्षणे” (I-भ्वादिः-49. सक. सेट्. पर.)

खादकः-दिका, खादकः-दिका, चिखादिषकः-षिका, चाखादकः-दिका ;
 खादिता-त्री, खादयिता-त्री, चिखादिषिता-त्री, चाखादिता-त्री ;
 खादन्-न्ती, ³खादयन् [अन्त्रं वटुना]-न्ती, चिखादिषन्-न्ती ; —

1. ‘बाऽवसाने’ (8-4-56) इति चत्वर्यविकल्पः ।
2. ‘सुप्यजातौ णिनिस्ताच्छील्ये’ (3-2-78) इति णिनिः ।
3. ‘निगरणचलनार्थेभ्यश्च’ (1-3-87) इति ण्यन्तात् शतैव । ‘आदिस्त्राद्योर्न’ इति अणौ कर्तुः णौ कर्मसंज्ञा न भवति ।

A. ‘इत्युक्तः सुरकाषिखाषिणमसावूचे जगच्छेषकान्
 नित्यं ते जषते क्षपादिवपुषे रक्षश्चमूशाषिणे ।
 केश्यादीन् वषणोत्सुकान् प्रशमते भूयोऽपि रोषिष्यते
 रेषोऽन्यान् भषतो नमोऽस्तु कमलाकोष्णस्तनं जोषते ॥’ धा. का. 1-87.